

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLIII. Repæsentatio vid. Successio ab Intestato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

intercedunt & interjecta sunt, §. item lapilli. In-
stituit. de rer. divis. Quoad posterius vero obser-
vandum, num anterior Lex veniat per modum
regulæ, atque sic si præcedat, cum præmissa intel-
ligentur in omnibus repetita subsequentibus, arg.
l. regula 9. circa fin. de jur. & fact. ignor. si autem
non præcedat, tunc si una lex ad interpretatio-
nem alterius veniat, dicta quidem in una Lege
præsumuntur repetita in altera, l. nihil 2. de con-
junct. cum emancip. liber. secus verò sit, si ad alteri-
us interpretationem non veniat, l. i. §. memi-
nisse 9. §. quod autem 15. de ventr. inspic. confer.
tom. regular. in verb. repetitio.

VI.

Repetitio datur ei, qui tutus est exceptione,
Vasquez. 3. contr. jur. civil. cap. 63. num. 37. Ubi
omnino distinguit inter exceptionem facti vel in-
tentionis, qualis est exceptio solutionis, l. qui se
debere 7. ff. de condit. ob causam, & hoc respectu
indistinctè posse repeti, textus est in l. sed etsi me
22. in princip. ff. de condit. indeb. & inter excep-
tionem juris, quæ elidit naturalem obligatio-
nem, quam competere præsupponebat; quoniam
verò talis exceptio aut tollat obligationem natu-
ralem, & elidat civilem, ut est exceptio pacti de
non petendo, l. 27. §. si pactus. ff. de pact. aut
civilem tollat & elidat naturalem, qualis est ex-
ceptio prescriptionis, aut civilem tollat & natu-
ralem nullo modo tangat, ut est exceptio sen-
tentiar, aut nec civilem, nec naturalem tollat,
sed elidat utrumque, ut exceptio Macedoniani
& Vellejani, aut nec civilem, nec naturalem tol-
lat, nec etiam elidat, sed solum actionem elidat,
l. Julianus 60. de condit. indeb. i. ut est exceptio
litis pendentiar, ideoque quomodo una ab altera
differat, declarat latissime Vasquez. d. loc.

VII.

Quamvis præterita interdictionis sufficiant, ta-
men etiam illud iteramus, inquit Imperator in
l. Apostolorum 4. C. de Apostat. l. ult. ibi Purpure
nundinas, licet innumeris constitutionibus probi-
bita. C. de vestib. holoher. 11. lit. B. Cum enim
Imp. ipsi nesciant & mirentur, quando & quo-
modo Leges in desuetudinem veniant, ideo opus
est subinde repetitione, Nov. 4. pref. l. 53. §. i. C.
de Episc. audient. Ubi Justinianus fatetur de Reli-
giosis ordines deserentibus multa ab aliis Imp.
fuisse sancita; quia tamen ea non fuerint obser-
vata; ideo se ex nova hac lege Clericos teneri vel-
le, confer. l. 2. princ. cum §. i. ad SCtum Vellejan.
de public. judic. l. hac repetita 13. C. de Eroga-
milit. Annon. l. i. §. i. C. de annal. except.

IIX.

Non tarum est in jure nostro, ut idem in di-
versis locis repetatur, & quod alioqui certum est,
clarius explicetur l. i. §. quamvis 11. de ventr. in-
spic. Hartm. Pistor. 2. quest. 36. num. 27. fac. l. 16.
C. ad L. Jul. de adulter. eadem tamen rursus re-
petere nihil est necesse, Wesemb. in parat. de
poss. hered. petit. in fin. videntur enim ejusmodi
repetitiones sæpe numero molestæ, odiosæ &
vitandæ. Consil. Argent. i. consil. §. n. i. Exemplo
sit Scævola, qui dum denuò consultus, paucis qui-

busdam mutatis, nec tamen mutata facti specie
præcipua, Scævola non iterat responsum suum,
sed respondet se supra respondisse in luxorem 41.
§. legaverit 6. junct. §. pater naturalis 11. de leg. 3.
Eodem modo respondet etiam Paulus in l. quæro
58. §. pen. de edil. edit. vid. Cujac. in recit. ad
Scævolam, in prefat.

IX.

Repetitioni superfedenda est, ubi non potest
esse redditio, cap. si res i. in princ. 14. q. 6.

X.

Quoties naturalis causa solutioni factæ sub-
fuit, toties cessat repetitio. l. 3. §. ult. quod quinq.
jur.

XI.

Repetens indebitum solutum, illud debet
probare, c. ult. extr. de solut.

XII.

Repeti non iniquè debet debitum benigne re-
missum. c. quod debetur 2. 14. q. 1.

CAP. XLII.

Repetundarum Crimen.

Quoties quis pecuniam accipit pro præstan-
do illo, ad quod ratione officii publici tenebatur,
toties committit crimen repetundarum. Quia
injustè accipitur pecunia pro re, ad quam præ-
standam gratis quis tenebatur. Exemplum est in
judice, cui quid datum, ut pro me pronunciet
etiam in causâ bonâ l. 2. §. 2. ff. de condit. ob
turp. caus.

CAP. XLIII.

Repræsentatio vid. Suc-
cessio ab Intestato.

Axioma I.

Repræsentatio non intelligitur esse donatio,
Cujac. in Julian. 49. ff. ad l. 17. §. ult. quæ in
fraud. credit.

Intellige, si per se & sola consideretur, l. sed si
vir 31. §. quod vir 6. de donat. inter vir. & ux-
orem. sed relata ad consilium fraudatoris est do-
natio, l. ait Prætor. 10. §. si cum in diem 12. quæ in
fraud. credit.

II.

Repræsentatio est favorabilis & divino juri
congruens & in omni materia extendenda, Bald.
in l. i. §. in primo, per illum text. ibi naturali
ratione subnixum. C. de Caduc. toll. Felin. in cap.
tua nos. col. i. vers. est ad ista. extr. de jurejur.
Unde etiam videmus, quod jus repræsentatio-
nis non modo locum habeat in ea successione,
quæ ex jure civili descendit, sed & in feudo at-
que Emphyteusi, adeoque in jure patronatus
etiam observetur per cap. unic. de natur. success.
feud. Dd. in c. unic. §. si verò defici. de success.
fratr. vel grad. succed. in feud. Guil. Bened. in c.
Raynutius 16. in verb. & uxorem nomine Adela-
siam. n. 56. extr. de testam. per cap. cum seculum
13. & ibi Panorm. extr. de jure patronat. Inno-
cent. in cap. cum 18. extr. de re judic. Corn. con-
sil. 24. vol. 2. Fulgos. in Auth. post fratrem. C. de
legitim. hered. imò & in ea successione, quæ ex
statu-

statuto defertur. Bald. in l. scimus. C. de inoffic. testam. Fulgosi. in l. de quibus ff. de LL. Jason in l. 1. n. num. 37. C. unde liberi. Dec. in l. 1. n. num. 19. C. de secund. nupt. & consil. 484. col. 2. Curt. sen. consil. 8. Alex. consil. 68. vol. 1. Jason consil. 159. col. 4. lib. 3. Hartm. Pistor. 2. q. 43. n. 17. Philipp. Matth. 1. Consil. Marpurg. 20. num. 71. cum segg. atque sic non tam in fideicommissis, Gloss, Imol. Paul. de Castr. Angel. in l. cum ita. §. in fideicommissis. ff. de legat. 2. Gozadin. consil. 40. Cravett. consil. 67. Roland. à Valle consil. 68. vol. 1. Regn. Sixtin. 2. Consil. Marpurgens. 18. num. 129. Alvar. Valasc. de jur. Emphyt. quest. 50. n. 41. & in quibuscunque hominum dispositionibus, quibus heredes ad successionem vocantur, cujusmodi sunt investitura & alia dispositiones contrarium & ultimarum voluntatum ea attendatur, secundum gloss. in l. cum ita §. in fideicommissis. quam ibidem seguntur Imol. Paul. de Castr. de legat. 2. Tiraquell. in tract. de jur. primogenit. quest. 40. num. 134. quam communem ait Alex. consil. 88. num. 1. vol. 1. Gabr. in suis concl. lib. 4. titul. de fideicommissis. conclus. 3. num. 1. & in practica servanda esse, dicit Corn. in l. ultim. de verb. signific. nec ab ea in consulendo vel judicando recedendum esse, refert Jason consil. 215. colum. 5. vers. sed premissis. vol. 4. quam maxime in successione descenditium & liberorum procedere ex l. sed etsi §. nepotes. l. Lucius 87. de hered. instit. trad. Dd. in l. 1. Cod. de condit. insert. Tiber. Decian. respons. 1. num. 346. vol. 1. Bart. & Alciat. in l. 220. ff. de verb. signific. unde etiam filius jure representationis non modo omnes qualitates & privilegia tam personae patris, quam gradus competentia sibi assumit. Bart. in l. 1. §. si sit filius. ff. de conjung. cum emancip. liber. & in l. 2. in fin. C. de liber. prater. sed etiam nepos & in feudis succedit in gradu patris, eoque representat, tam si sit solus, quam si concurrat cum patruo filio Vasalli defuncti, c. 1. circ. princ. de success. feud. vid. latè hac de re Alvar. Valasc. de jur. Emphyt. quest. 50. per tot. Hartm. Pistor. 2. quest. 23. & an inter ascendentes locum habeat, Hunn. 3. var. resolut. text. 1. quest. 31.

III.

Quoties proximitas graduum absolute spectatur, toties juri representationis non est locus. Quia jus representationis non competit, nisi ex legis speciali beneficio. Nov. 118. cap. 3. vers. butj. modum verò privilegium. Hinc ubi hoc deficit, illi saltem vocari censentur, qui proprio jure tales sunt. Exemplum est in tutelâ agnatorum, item in retractu consanguinitatis, Tiraquell. de retract. P. 1. §. 11. gloss. 9. n. 1.

Limita: nisi expressè jus representationis statuto seu consuetudine in casibus ejusmodi fuerit introductum.

CAP. XLIV.

Reprehensio.

Reprehensio temeraria est prohibita, cap. nolite 5. distinct. 21. sed cum iusta dicitur, quando primum sit in se ipso, & postea in alio, cap. qui

sine 3. & seg. cap. postulatus 6. 3. q. 7. Unde etiam reprehensio autoritatis, quæ tantum Superioribus convenit, debet fieri cum benevolentia, cap. licet 3. dist. 45. & reprehensio zeli, quæ minoribus conceditur in majores, debet fieri cum reverentia, cap. si quis super 42. §. ex his. 2. q. 7.

CAP. XLV.
Reprobatio.

Axioma I.

Reprobatio est species defensionis, Carpzov. P. 1. Constitut. 16. Definit. 13. n. 5. quæ nemini deneganda, quin & ipso jure competit, ut de novo ab ipso iudice eam impetrari non sit necesse, arg. l. 1. vers. ut superfluum. C. de thesaur. Hartm. Pistor. P. 2. q. 2. n. 6. Jac. Schultz. 1. q. 49.

II.

REPROBATIO unius ex duobus propositis, videtur includere approbationem alterius, l. Tribunus 20. §. fin. ff. de testam. milit. cap. nonne 5. de presumpt. Surd. decis. 195. num. 3. D. Barbof. in l. cum Prator, in princ. n. 37. & n. 53. cum seg. ff. de judic.

III.

REPROBARI amplius non potest semel approbatum, cap. nulli 9. extr. de accusat. vid. sup. liter. A. c. de approbatione. l. Pomponius 10. ff. de Neg. Gest. Pac. in anal. Cod. de judicis n. 12.

CAP. XLVI.

Repudiatio. Repudium.

Axioma I.

Repudiari id non potest, quod quis, si velit, habere non potest, l. 174. §. 1. de Regulis juris, unde & hereditas illa repudiari nequit, quæ nec adiri potest, l. 4. l. 1. §. potest 18. ff. de acquir. poss. vid. Philipp. Matth. ad l. 3. ff. de Reg. Jur. n. 3. & ibidem Hyppolit. à Collib.

II.

Quotiescunque adest casus, propter quem, si tempore sponsaliorum affuisset, sponsus seu sponsa matrimonium renuisset, toties iudex ad repudium pronior esse solet. Carpz. in jurispru. Eccl. l. 2. Defin. 179. n. 9. quia promissio non obligat ultra promittentis intentionem. v. gr. Si atrox delictum commissum fuerit, si altera pars morbo contagioso vel desperato labore, si inter sponsum & sponsam intervenerint inimicitie irreconciliabiles, Carpz. d. l. Defin. 176.

Limita: modò casus non fuerit talis, in quem inquirere debent contrahentes, v. gr. si malè moratus sit sponsus, Mey. P. 6. Dec. 226. n. 1. & 2.

III.

Quodcunque vitium obstat cohabitationi, illud dissolvit sponsalia, quia finis sponsaliorum (1) 2 & nu-